

„Не Русия, а Великобритания първа признава независимостта ни. Русия, независимо дали е царска или комунистическа, винаги използва търговията за политически цели или като средство за политически натиск“. Думите са на проф. Пламен Цветков (1951-2015), казани в последното му интервю пред сайта Faktor.bg през 2015 г., дадено в навечерието от годишнината на Независимостта. На днешния празник, позовавайки се на Faktor.bg, desebg.com припомня казаното от проф. Цветков, който бе един от историците, борещи се табутата, наложени от тоталитарния комунистически режим, да паднат (след 1944 г. Денят на независимостта престава да бъде честван, след като комунистите го обявяват за „царски“).

Денят на Независимостта ни беше игнориран години наред, защото една независима България, колкото и малка да е тя, създава допълнителна пречка за Русия по пътя ѝ към Цариград, Босфора и Дарданелите, който е нейната заветна цел.

Русия е една степна империя, която не може да поддържа своите територии и за да стигне до Босфора и Дарданелите на практика трябва да прегази най-напред Румъния и България, и да ги погълне, да ги присъедини към себе си.

Написано от Проф. Пламен Цветков
Сряда, 22 Септември 2021 20:53

Но една независима България, вече равноправен член на международната общност, създава допълнително трудности на Русия за достигане на заветната ѝ цел. Затова между другото и реакцията на Русия към обявяването на Независимостта е отрицателна.

Първата велика сила, която реално признава нашата независимост е Великобритания, а не Русия. Тогавашният руски самодържец – Николай Втори, е вбесен от факта, че българският владетел Фердинанд се коронова в Търново за „цар на българите“, забравяйки или просто не искайки да знае, че тази титла е дошла от България в Русия, а не обратно. Това е една българска дума, която руснаците са приели заедно с редица други български думи, които стигат по книжовен път.

След обявяването на Независимостта е нарушен Берлинският договор, а България трябва според подписаните споразумения да поеме част от вѐншен дълг на Османската империя, която трудно може да го изплати заради състоянието, в което се е намирала – държава в доста тежка и сурова криза.

Тогава Русия се намесва, като сключва един заем за тази сума с България, знаейки, че икономиката ни в този период към 1908 г. в общи линии е добра и растежът никак не е малък. Става дума за около 80 милиона златни франка. Но има един друг момент, извѐн прагматичния.

Русия, независимо дали е царска, комунистическа или посткомунистическа, винаги използва търговията за политически цели или като средство за политически натиск – сега ни притиска с газа, а тогава е използвала този заем, за да обвърже финансово България със себе си и да я накара да следва нейната политика на Балканите.

За съжаление правителството, което води тогава преговорите, се подчинява на волята на Русия и дори безропотно следва една криминална програма, според която Русия трябва да отнеме на България Черноморското крайбрежие, като ни лъже с перспективата да вземем Солун и да получим широк излаз на Бяло море.

Но Солун никога не е бил български, а именно русофилските издания в България и продажното русофилско правителство на Гешов и Данов започват една интензивна

пропаганда за Солун.

Това става и причина България да не очертае границите с Гърция при преговорите за съюзен договор с Турция, именно заради този ламтеж за Солун.

Няколко пъти гърците са настоявали да се определят тези граници и са били готови да дадат по-голям част от териториите с Македония на България, но без Солун. Съгласни са били да ни предоставят и излаз на Бяло море между реките Места и Марица.

Но отказът на нашите политици да разчертаят тези граници дори и след началото на войната, и смехотворния опит на 7-а Рилска дивизия да влезе в Солун преди гърците в края на краищата са онези причини, които тласкат Гърция да сключи съюзен договор със Сърбия, насочен срещу България. А от този договор последва злополучната в историята Междусъюзническа война.